

endvidere muligheder for indførelse af et *fælleskontingent gældende for alle forsikrede* og åbne vejen for en sammenlægning af arbejdsløhedskasserne.

Endelig foresloges, at *arbejdsgivernes bidrag* skulle fastsættes til 30 pct. af arbejdsløhedskassernes udgifter til understøttelse, og at *statskassen* skulle yde kasserne refusion med 55 pct. af kassens understøttelsesudgifter i det foregående finansår.

Lovforslaget fremsattes i folketinget på forslagsstillernes vegne af *Chr. Madsen*, der udførligt gjorde rede for indholdet af lovforslaget.

Af den skriftlige fremsættelsestales bemærkninger anføres:

„Lovforslaget har til hensigt at forhøje dagpengeydelse. Der indføres et *omstillingsår*, hvor der tilnærmelsesvis gives fuld dækning for indtægtstab under uforskyldt ledighed. Selv om loven om arbejdsanvisning og arbejdsløhedsforsikring m. v., som i almindelig tale kaldes arbejdsløhedsloven, har gennemgået mange småændringer, er grundprincippet stadig tredivernes arbejdsløhedspolitik og arbejdsløhedsekonomi. Ved at indføre lovforslagets halvfemsprocentsregel de første 300 dage og derefter en halvfjerdsprocentsregel med forsorgslovens børnetillæg gøres loven mere nutidig. Der opnås forenkling ved at *afskaffe næsten alle tillæg*, reguleringen af dagpengeydelsen bliver sammenlignelig med fagområdets timefortjeneste, og den foreslåede tilskudsordning giver *muligheder for strukturændringer af arbejdsløhedskasserne*, men også større forpligtelse over for kassen eller kasserne. De kræfter, der skaber arbejdsløshed, og de arbejdsgivere, der ønsker en „reservearmé“ af arbejdsløse, må medregne omkostningerne herved. Begge parter har et hovedansvar, som forpligter efter andre regler end hidtil.

Omstillingsperioden må betragtes som en tid, hvor det enkelte medlem skal søge anden beskæftigelse og ved omskoling eller fornyet uddannelse overgå til et andet erhvervsområde. Halvfjerdsprocentsreglen med forsorgslovens børnetillæg kan ikke sammenlignes med hverken tjenestemand- eller folkepensionens størrelse, men det har været almindeligt antaget, at arbejdsløhedslovens satser har været en bremse på øvrige sociale fremskridt. Under uforskyldt ledighed af længere varighed, der herved får kronisk social karakter, vil en dagpengeydelse på 70 pct. være af en rimelig højde, når der henses til den øvrige lovgivning, bl. a. loven om fuld folkepension til alle uanset indtægt, der som bekendt træder i kraft 1970.

Ved lovforslagets I. behandling kommenteredes det indgående af *arbejdsministeren*, der på væsentlige punkter fandt det urealistisk og endog aldeles uanvendeligt som grundlag for en revision af arbejds-